

ISTINA OTKRIVENA

(SAD VIDYA)

PREDGOVOR

Mi, iz Zapadnog sveta, došli smo do toga da um, mentalnu aktivnost, držimo uglavnom za najviše moguće iskustvo stvarnosti. Istini za volju, nekoliko mistika je ovde-onde izustilo maglovite nagoveštaje oblika postojanja koji nadmašuje funkcionisanje uma, ali se čak i jedan Boehme ili Swedenborg ubrzo izgube u simbolizmu koji čitaoca ostavlja zbunjenog. Mistici sa Zapada nas napuštaju, vunući se u nebeske visine; međutim, oni sa Istoka ostaju s nama do kraja, opisujući do najsitnijih detalja krajnje tešku temu o tome kako postići oslobođenje od okova tela. Istok poseduje mudrost i spreman je da nas uči, ukoliko hoćemo da slušamo.

Jedan od glavnih razloga zašto je, sa stanovišta Zapada, celokupno traganje tako teško je ovaj: Um moramo koristiti da bi nam osvetlio put, i kad jednom ostvari ovu svrhu, mora da uništi samog sebe.

Saglasiti se sa *Maharšijem* u raspravi o tome da je “poznavanje različitih objekata neznanje”, znači ići smerom suprotnim svim učenjima koja smo od detinjstva primali. To je veličanstven iskaz, te zahteva iscrpne dokaze da bi postao uverljiv. Međutim, um je i ovde, kao i obično, naš jedini instrument kojim raspolažemo da bismo stigli do ovog dokaza, a prvo što se spoznaje je njegova gotovost i potpuna spremnost da to čini - ukoliko mu mi dopustimo. Um je spreman da sa savršenom indiferentnošću odražava bilo šta što se stavi ispred njega kao ogledalo, bez obzira na istinitost ili lažnost tog predmeta.

U dvadesetom stihu ove rasprave mnogi čitaoci će se prisetiti jednog Isusovog iskaza iz Novog Zaveta, mada Isus nije bio toliko eksplicitan i naučan kao *Maharši*, možda zbog toga što se obraćao slušateljima koji ne bi shvatili osnovnu istinu, da Bog nije niko drugi do Sopstvo.¹ Isus umesto Sopstva koristi svoje ime, da bi tako zadovoljio proste umove, pružajući im spoljašnji objekat za bogoslužjenje. Međutim, kako *Maharši* ovde kaže: “Iskustveni ego pada kao žrtva Beskonačnog”.

Dvadeset treći stih sadrži iskaz dubokog značenja: “Telo nije ono koje sebe proglašava za 'ja'. Svaka beba zna da nije 'ja' kad postane svesna, i kaže: “Beba hoće ovo, beba hoće ono”. Onda njeni roditelji, koji su mnogo manje mudri od nje, dolaze i kažu bebi kako je telo njeno Sopstvo pa, pošto sa svih strana čuje samo ovo, ona postaje sve više uverena u tu laž, tako da je, kada dođe u godine 'samostalnog rasuđivanja i odlučivanja', kao odrastao čovek spremna da izbije i osudi svakoga ko je tako smeo da tvrdi kako telo nije Sopstvo, od glave do pete!

Zašto je tako? Zato što nastaje, kako je objašnjeno u dvadeset četvrtom stihu i stihovima koji slede, ono što Indijci zovu *jiva*, a mi zbog nedostatka jedne reči, *individualna duša*. Ona nije stvarna, ali je kao iluzija moćna i hvata u zamku, u krug rođenja i smrti sve one koji se nisu prosvetlili. Ova iluzija je u stanju da se u nekom od svojih oblika održi čak i kod onih koji su se prosvetlili.

Maharši nam u dvadeset osmom i sledećim stihovima govori šta treba da činimo kako bi se oslobodili iluzije individualne duše. Čitalac treba naročito da uoči savet koji se daje aspirantima u trideset drugom stihu: da prestanu da misle 'To sam ja' ukoliko ne *spoznaju* Sopstvo, i ujedno ostanu u njemu.

U ovoj raspravi je učenje o *karmi* prihvatljivo za one koji ostaju vezani u mrežama tela, u ropstvu koje traje samo dotle dok čovek sebe smatra vezanim.

Konačno, u četrdesetom stihu, čitava konstrukcija obliča i bezobličnosti je bačena na tlo i uništena u potpunosti iskazom da se ove misli imaju pripisati iskustvenom Egu odnosno *individualnoj duši*. Kad se jednom oslobodimo ove lažne predstave - našim nevoljama će doći kraj: našli smo Izbavljenje. “Zato, spoznajte sebe.”

1. Uporedi 18. stih, glava V, SRI RAMANA GITA.

To je *Maharšijeva* poruka, to je Stvarnost i to smo mi - kada *znamo*. Međutim, kako se na Zapadu koristi, reč 'znanje' je obmanjiva i često znači samo prazno obećanje bez ikakve spoznaje ili, u najboljem slučaju, nepotpunu spoznaju. Kad jednom nađemo put, moramo da ga sledimo do kraja, a kraj je takođe sredina i početak.

Sri Ramanasramam
Tiruvanamalai
26. oktobar 1935.

Grant Duff

NAPOMENA

O prevodu na engleski jezik

Naslov *Istina otkrivena*² stoji umesto prvobitnog tamilskog naslova *Ulladu narpadu*, što znači *Četrdeset (stihova) o onom koji jeste*.

Dakle, ono što se u ovoj kratkoj raspravi nudi ozbiljnom tragaocu, jeste *Sad Vidya* odnosno Znanje Istine.

Dok je *Istina otkrivena* originalno izlaganje Najviše Istine *Bhagavana Šri Ramane Maharšija*, Dodatak se sastoji delom iz stihova koje je odabrao Mudrac i preveo ih na tamilski, a delom iz stihova (oko šesnaest) koje je sam sastavio i koji se u ovom delu prvi put pojavljuju.

Po sklopu i izrazu, engleski prevod se u svim stihovima veoma verno drži tamilskog teksta, tako da se čitalac može u potpunosti osloniti na njega ako nije upoznat sa tamilskim jezikom.

Sažet pregled jasno i koncizno daje središnju ideju svakog od stihova u potpunosti, tako da se može smatrati opštim pregledom celokupne rasprave.

PREDGOVOR

IZDANJU NA SRPSKOM JEZIKU

Najviša istina se čita srcem, ne umom. To znači da nam um neće pomoći u razumevanju reči Mudrosti koje slede.

Um može da izvodi zaključke i proniče u međusobne odnose pojava u Svesti. *Sama svest*, koja je predmet ovog dela, izmiče funkcionisanju uma.

Jezik *Šri Ramane Maharšija* je jezik Srca: svojom jednostavnošću on poništava čitavu konstrukciju mentalnih pojmova ističući uzaludnost naprezanja da se Stvarnost dokuči mišljenjem.

Složenost mentalnog aparatusa nije nikakva prednost u dokučivanju Istine. Ona je svima podjednako dostupna. Da li uopšte postoje neki uslovi za sticanje svesti o Onom-koje-jeste? Koje je večno, sada i ovde?

Ako postoje, onda su to *zrelost uma*, njegovo uviđanje sopstvene uzaludnosti i nekorisnosti, te odustajanje od pojma postizanja nečeg za sebe, zadobijanja nečega iz sveta objekata i pojmova koji je on sam; i *pročišćenost uma*, koja podrazumeva poricanje veštački izgrađenog identiteta, spremnost da se odbaci svoj lažni identitet zasnovan na zabludi "Ja sam telo", da bi se ostavilo prostora manifestovanju Istinskog Bića.

Ovo su vrline o kojima govore svi sveti spisi; primenom Samo-ispitivanja, one se izgrađuju spontano; i one će nam pomoći da otvorenog srca prihvatimo *znanje istine* i živimo u

² TRUTH REVEALED

miru s Njom; *da obitavamo kao istina*, a to je jedina istinska Samospoznaja kako nam je predočava *Bhagavan Šri Ramana Maharši*.

Dakle, prvi korak ka istini je otvoriti srce za Nju; sve ostalo sledi iz toga...

Swami Advaitananda

ISTINA OTKRIVENA

ili

SAD VIDYA

I. Stvarnost je istovremeno Biće i Svest. Znati Je, znači biti to u Srcu, nadilazeći misao.³

II. Sredstvo za ostvarenje Besmrtnosti je apsolutna predaja Svevišnjem Gospodu, pri čemu se uništavaju 'ja' i 'moje'.

1. Jedini konačni uzrok univerzuma, Svevišnje Biće, manifestuje Sebe kao mnoštvo koje ne postoji odvojeno od Njega.

2. Svaka rasprava u vezi sa prirodom manifestacije može se začeti samo dotle dok postoji ego. Najviši metod postignuća je uništiti ego i *biti* Sopstvom.

3. Besplodno je zaokupljati se verbalnom prepirkom o prirodi sveta, pošto je jedini cilj da se uništenjem ega spozna Sopstvo.

4. Za onog ko je jedno sa bezobličnim Sopstvom, sve je bezoblično.

5. Postojanje sveta se odnosi samo na osetno telo.

6. Svet je uistinu sinonim za um.

7. Pošto znanje osvetljava svet, ono je iza njega. Stvarno je samo ono Znanje koje uvek ostaje neizmenjeno.

8. Služba Bogu sa imenom i obličjem je samo sredstvo za spoznaju svoje apsolutne istovetnosti sa Bezimenim i Bezobličnim.

9. Istinu zna samo onaj ko je u Srcu spoznao Sopstvo. Pošto je prevazišao dvojnosti, itd., on nikad nije zbunjen.

10. Jedino Istinsko Znanje je ono koje otkriva Sopstvo putem ispitivanja: "Na koga se odnosi međuzavisni par: znanje - neznanje?"

11. Znanje Sopstva, u kome otpadaju i znanje, i pojavnost, je jedino Istinsko Znanje, pošto je Sopstvo Izvor svega. Znati sve drugo osim onog-koji-zna je samo neznanje.

12. Budući da je Sopstvo Apsolutno Znanje, ono nije ni znanje, ni neznanje. Ono nikad ne može biti neznanje.

13. Budući da je Sopstvo jedno i sveopšte, znanje o različitosti je samo neznanje koje takođe nije odvojeno od Sopstva.

14. Pri ispitivanju prirode 'ja', znanje različitosti je samo neznanje zavisno od 'ja'. Potom Sopstvo blista samo kao jedina Stvarnost.

15. Znati večno Sada znači znati Istinu, pošto prošlost i budućnost nikada ne postoje bez sadašnjosti.

16. Nepromenljivo beskrajno Sopstvo nadilazi vreme i prostor, koji se odnose samo na telo i um.

³ (Up. JA SAM ONAJ KOJI JESAM - (*Izlazak*) što podrazumeva metafizički diktum da je dokaz postojanja samo postojanje.)

17. Za neznalicu je 'ja' Sopstvo ograničeno na telo; za Mudrog je 'ja' Beskrajno Sopstvo.

18. Za neznalicu je svet jedina, samopostojeća stvarnost; za Mudrog je jedina Stvarnost ono bezoblično, beskrajno Biće koje leži u osnovi sveta.

19. Mudrac koji se spoznao Sopstvo prevazilazi i slobodnu volju i sudbinu, za koje se brinu samo neznalice.

20. Bog nije niko drugi do Sopstvo. Videti Sopstvo, pošto se uništi ego, znači videti Boga; sve ostalo je samo viđenje uma.

21. Sopstvo je jedno i istovetno je sa Gospodom. Da bi se videlo Sopstvo ili Gospod, ego se mora uništiti i izgubiti predajom Svevišnjem Biću.

22. Gospod blista kao Izvorište uma. Okrenuti um unutra, prema tom Izvorištu, i postojano obitavati u njemu je jedini način da se traži Gospod.

23. Traži unutra Izvorište 'ja' sa kojim sve ostalo nastaje, a koje se ne može odnositi na telo.

24. Ego je suptilna veza između ne-samosvesnog tela i Apsolutne Samosvesne Stvarnosti.

25. U stvari, ego je duh bez sopstvenog obličja, ali se ishranjuje bilo kojim obličjem za koje se drži, a kada ga tražiš, on odleti.

26. Pošto tek sa svanućem ega osvane sve ostalo, a sa njegovim zalaskom zađe, uništenje ega putem samoispitivanja je jedino istinsko odricanje.

27. Samosvesno Biće oslobođeno 'ja' je čovekovo istinsko Stanje, koje se spoznaje uništenjem ega putem samoispitivanja.

28. Čovek treba da zaroni duboko unutra, sa dahom i govorom pod kontrolom i jednousmerenog uma, i dostigne Izvor iz koga se pojavljuje 'ja'.

29. Samo ovakvo zaranjanje unutra je *atma vichara* (samo-ispitivanje). Meditacija o nekoj pouci u vezi sa prirodom 'ja' je samo pomoć za nju.

30. Kad dostigne Srce *atma vichara*, neprekidna Samosvesnost odnosno 'ja-ja' se otkriva kao Savršeno Biće, nakon čega 'ja' zalazi i gubi se.

31. Ne preostaje više ništa što bi postigao onaj ko spozna Savršeno Stanje Bića, koje je uistinu neopisivo urođeno Blaženstvo Apsolutnog Sopstva.

32. Upravo kao što *śruti* objavljuju, čovek jeste, i oduvek je bio samo To. Zato treba da obitava kao To. Priznanje je čovekove mentalne slabosti ako umesto toga samo meditira o prirodi 'ja'.

33. Sopstvo je jedno; a Samospoznaja je jedinstvena po tome što je Sopstvo koje spoznaje ujedno i Sopstvo koje je spoznato. Ono ne može nikad da postane spoznat ili nespoznat objekat.

34. Najviša Mudrost je biti Sopstvo u srcu. Sve verbalne prepirke o prirodi Sopstva i njegovom postojanju su samo igra *maye*.

35. Najviši *siddhi* je obitavati kao večna samopostojeća Stvarnost. Svi drugi *siddhiji* su nestvarni kao san. Mudrac koji je budan pred Sopstvom, nikad se ne zanima za njih.

36. Pošto je čovek uvek samo vrhunska Stvarnost i ništa drugo, izlišno je to potvrđivati mislima i govorom. Takvo potvrđivanje može biti samo pomoć da se oslobodi predstave "ja sam fizičko telo".

37. Pošto je *advaita* vrhunska Istina, ona ne može postati sebi protivrečnom (tj. postati *dvaita*) za vreme *sadhane*.

38. Ako čovek smatra sebe *kartom* (onim-koji-dela), moraće takođe i da ubira plodove trostruke *karme*. Kada se ego uništi putem samoispitivanja, nema ni *karte* ni trostruke *karme*. Preostaje samo večno prisutno Stanje Oslobođenja.

39. Predstave ropstva i oslobođenja su međuzavisne i istovremene. Pri ispitivanju 'Ko je vezan?', iščezava i predstava ropstva, i predstava oslobođenja. Onaj ko je večno Slobodan, ostaje potom samootkriven.

40. Pitanja u vezi sa Oslobođenjem mogu se javljati samo dotle dok postoji individualnost. Poništenje individualnosti je jedino istinsko i večno postignuto Oslobođenje.

DODATAK SAŽET PREGLED

1. Zajedništvo sa Mudracima vodi do Oslobođenja. Zato treba negovati takvo zajedništvo.
2. Uz primenu samoispitivanja, takvo zajedništvo je moćnije od svake druge *sadhane*.
3. Ono je sâmo dovoljno kao vrhunsko sredstvo Oslobođenja.
4. Sam *darshan* Mudraca odstranjuje sve nevolje i zla.
5. Pošto blagotvoran pogled koji podari Mudrac trenutno pročišćava.
6. Vrhunsko Biće je Jedno, i ono je Sopstvo.
7. Sopstvo je čista Svest; ono je Izvor svake vrste prosvetljenja.
8. Vrhunsko Biće blista u Srcu kao Sopstvo. Cilj svake *sadhane* je postojano obitavanje u Sopstvu.
9. Apsolutna Svest koja je Samo-svesnost, uništava ego i daruje Oslobođenje.
10. Ta Svest je Vrhunsko Biće koje se otkriva pri samoispitivanju: *Gospod Arunačala Šiva*.
11. Samospoznaja je jedino istinsko Rođenje.
12. To nikada nije moguće dok čovek brine za telo.
13. Gubljenje svesnosti 'ja-sam-telo' je jedini cilj svake *sadhane*, kojim se god imenom nazivala.
14. U svakoj drugoj *sadhani* se podrazumeva samoispitivanje, a Samospoznaja je jedina Istina.
15. Od kakve su koristi *siddhiji* za *jivu*, koja uvek ostaje zavisna? Želja za *siddhijima* je oznaka ropstva.
16. Za one koji traže *siddhije*, nemoguće je da ostvare mir i postignu Oslobođenje.
17. Istinska sreća i mir se stiču predajom Vrhunskom Gospodu, koji je oslonac i potpora svega.
18. Srce koje je Sedište Sopstva leži u grudima, na desnoj strani. Ono je različito od mišićnog organa koji je smešten na levoj strani.
19. Srce održava nervni sistem i vitalne snage; u njemu je takođe i *avidya*. Ono je sedište svesti i uma sa *vasanama*.
20. Pošto je jedno sa Gospodom Srca, Apsolutno Sopstvo je isto tako spontano i prirodno u Mudrosti (*vidyi*), kao što je pogrešno poistovećenje sa telom spontano i prirodno u neznanju (*avidyi*).
21. Dve vrste srca su ono koje treba prihvatiti, i ono koje treba odbaciti.
22. Ono koje treba odbaciti je mišićni organ koji se zove srce. Ono koje treba prihvatiti je Srce u obliku Čistog Znanja, i ono je jedno i sveopšte.
23. Samo ono je Najviše Srce za sva živa bića. U njemu počiva čitav svet.
24. To Srce se spoznaje čvrstim obuzdavanjem ega u njemu.
25. Neprestanom primenom *soham-bhavane* uništavaju se želje i *vasane* ega.
- 26-27. Držeći se čvrsto Istine koja nadilazi tri stanja, životna aktivnost treba da se posmatra kao *lila*.
28. Samo onaj ko je pobedio čula je *jnani*, heroj.
29. *Jnani* je otelovljenje svih vrlina koje za njega spontano prijanjaju.
30. Iako je prividno aktivan, *jnani* ne učestvuje ni u kom delu. Iako je prividno neaktivan, *ajnani* je uistinu glumac.
31. Pošto je prevazišao tri stanja, *jnani* obitava samo kao Čista Svest, nedirnut upravljanjem tela i uma.
32. Za njega je *turiyatita* istovetna sa *turiyom*, a ostala tri stanja za njega ne postoje.

33. Pošto *jnani* nije onaj-koji-dela, smešno je pripisivati mu *prarabdha karmu*.
34. Obrazovanom čoveku je akademsko znanje isto takva prepreka za primenu *yoge*, kao što su neukome vezanosti za porodicu.
35. Sâmo akademsko znanje svodi jednu osobu na položaj reproduktivne mašine, ako ona ne nastoji da prevaziđe *karmu*.
36. Neobrazovani su spaseni mnogih bolesti, čije žrtve postaju obrazovani.
37. Odista je teško odoleti dražima laskanja, čak i onom ko prezire čitav svet.
38. Samo *jnani* stoji iznad pohvale i pokude, večno ostajući Apsolutno Sopstvo, oslobođen osećaja da postoji nešto drugo.
39. *Advaita bhavu* treba da negujete u srcu i nikad je ne primenjujete, naročito ne u odnosu na Učitelja.
40. Suština svake mudrosti je da se pri uništenju ega, Sopstvo spoznaje kao Apsolutna Stvarnost.

ISTINA OTKRIVENA

PRIZIV

I. Da li može biti znanja o postojanju, bez stvarnosti koja postoji?⁴ Slobodna od svih misli, ta Stvarnost obitava u Srcu, Izvoru svih misli. Ona se zato zove Srce. Kako ga onda kontemplanirati? Biti kao što je u Srcu, je kontemplacija Srca.

II. Oni kod kojih postoji jak strah od smrti, neka traže za svoje utočište samo Stopalo Gospoda: On nema ni smrti ni rođenja. Ako su mrtvi za sebe i svoje posede, da li im se ponovo može javiti misao o smrti? Oni su besmrtni.

1. Uvažavanje jedinstvenog Prvog Načela koje poseduje raznovrsne moći, svakako može biti prihvaćeno od svih, pošto svi opažamo svet. Slike imena i oblića, posmatrač, potporni ekran i svetlo koje ih otkriva, sve je to uistinu Ono.

2. Sve religije postavljaju tri temelja - svet, dušu i Boga. Jedna Stvarnost se sama manifestuje kao trojstvo. "Ovo trojstvo je zaista trojstvo" - može se reći samo dok postoji ego. Zato je savršeno Stanje - biti nerazlučivo u svom Biću, pri čemu je 'ja', ego, mrtav.

3. "Svet je stvaran." "Ne, on je puka iluzorna pojava." "Svet je svestan." "Ne." "Svet je sreća." "Ne." Od kakve je koristi ovako govoriti? Svima je dostupno to Stanje, u kome čovek, odbacivši objektivno gledište, spoznaje svoje Sopstvo i gubi svaku predstavu o jedinstvu i dvojnosti, o sebi i egu.

4. Ako imamo obličje, svet i Bog će se tako predstaviti. Ako ga nemamo, ko je taj što vidi obličja, i kako ih vidi? Bez očiju, da li može biti viđenog? Odista je čovek oko, i to Bezgranično Oko.

5. Telo je obličje petostrukog omotača. Dakle, pod izrazom 'telo' podrazumeva se svih pet omotača. Da li svet postoji odvojeno od tela? Da li postoje ljudi koji su bez tela videli svet?

6. Svet nije ništa drugo do ovaploćenje objekata koji se opažaju putem pet čulnih organa. Pošto putem ovih pet čulnih organa jedan um opaža svet, svet nije ništa drugo do um. Da li svet postoji odvojeno od uma?⁵

7. Iako svet i znanje o njemu osvanu i zalaze zajedno, samo znanje čini svet vidljivim. Ono savršenstvo u kome svet i znanje o njemu osvanu i zađu, a koje sâmo svetli, ne osvanjujući i ne zalazeći, je jedina Stvarnost.

⁴ Alternativni prevod: 'Postoji li znanje koje ne bitiše?' Suština je da su Postojanje (*sat*) i Svest (*citt*) jedno.

⁵ Alternativni prevod: Reci: ako svet shvatamo jedino u umu, posredstvom pet čula, zar je svet nešto izvan našeg uma?

8. Pod bilo kojim imenom i u kojem god obličju čovek obožavao Apsolutnu Stvarnost, to može biti samo sredstvo spoznaje Savršenog Bića, bez imena i obličja. Istinska spoznaja je samo ona u kojoj čovek spoznaje svoje istinsko biće u vezi sa tom Stvarnosti, te, bivajući upijen u Nju, spoznaje svoju istovetnost sa Njom.

9. Dvojtva i trojstva nikada ne postoje bez potpore Onog Jednog. Ona otpadnu kada čovek pogleda u sebe, tražeći da sazna šta je ta Jedna Stvarnost. Oni koji vide ovo su Proroci Mudrosti. Oni nikada nisu zbunjeni.

10. Znanje ne postoji bez neznanja; neznanje ne postoji bez znanja. Istinsko Znanje je samo ono u kome čovek spoznaje Sostvo; ono se postiže ispitivanjem na koga se odnosi znanje i neznanje.

11. Nije li to pre neznanje, znati sve drugo, a ne znati sebe, onog-koji-zna? Znanje i neznanje iščezavaju kada spoznamo sebe, koji smo podloga znanja i neznanja.

12. Jedino znanje je ono koje nije ni znanje, ni neznanje. Ono što znamo, nije Istinsko Znanje. Pošto Sostvo svetli nemajući šta da sazna, i nemajući ništa drugo što bi saznalo, samo je Ono Znanje. Ono nije praznina.

13. Sopstvo, koje je Znanje, je jedina Stvarnost. Znanje različitosti je samo lažno znanje. To lažno znanje, koje je samo neznanje, ne postoji odvojeno od Sopstva, koje je Znanje-Stvarnost. Ukrasi su nestvarni u svoj svojoj raznovrsnosti. Da li oni postoje bez svoje suštine, zlata?

14. Ako postoji prvo lice 'ja', onda postoje drugo lice 'ti', i treće lice 'on'. Naše prirodno stanje je samo Apsolutno Biće, u kome se 'ja' gubi pri ispitivanju svoje prirode i sa njim, takođe, i 'ti' i 'on'.

15. Prošlost i budućnost mogu postojati samo u odnosu na sadašnjost. Dok su aktuelni, oni su, takođe, samo sadašnjost. Pokušati da se odredi priroda prošlosti i budućnosti, zanemarujući sadašnjost, je isto kao pokušati da brojimo bez jedinice, broja jedan.

16. Bez nas, gde su vreme i prostor? Ako smo tela, obuhvaćeni smo vremenom i prostorom. Da li smo tela? Mi smo jedno i istovetno sada, tada i zauvek, i takođe ovde, tamo i svugde. Zato mi, bezvremeno i besprostorno, jedino jesmo.

17. Za one koji su spoznali Sostvo, kao i za one koji nisu, 'ja' se odnosi na telo, ali s tom razlikom što je, za one koji nisu spoznali, 'ja' ograničeno na telo, dok za one koji su spoznali Sopstvo u telu, 'ja' svetli kao bezgranično Sopstvo.

18. Za one koji nisu spoznali Sopstvo, kao i za one koji su spoznali, svet je stvaran. Za one koji nisu spoznali, Istina je određena svetom. Za one koji su spoznali, Istina svetli kao Bezoblično Savršenstvo i Osnova sveta. To je sva razlika među njima.

19. Samo za one koji nemaju znanje o osnovi sudbine i slobodne volje, postoje rasprave o tome koja od njih preovlađuje. Oni koji spoznaju Sopstvo kao jedinu osnovu sudbine i slobodne volje, oslobođeni su od obe. Da li se oni mogu ponovo upetljati u njih?

20. Viđenje Božanskog bez viđenja Sopstva, Onog-koji-vidi, je samo viđenje mentalne slike. Kažu da onaj koji vidi Sopstvo, vidi Božansko. Božansko je našao samo onaj koji, izgubivši ego u potpunosti, vidi Sopstvo; jer Sopstvo nije odvojeno od Apsoluta.

21. Šta je Istina koju razni spisi saopštavaju tvrdnjom: "Videti Sopstvo, znači videti Božansko". Kako neko može videti Sopstvo? Ako nije moguće *videti*, pošto je čovek samo jedan, kako videti Božansko? Uistinu, tako što se postane Njegovom žrtvom.

22. Božansko daje svetlost umu i sija u njegovoj unutrašnjosti. Kako Ga drugačije spoznati putem uma, do okretanjem uma unutra, te njegovim utvrđivanjem u Njemu.

23. Telo ne kaže 'ja'. Ni u samom dubokom snu niko ne može reći da 'ja' ne postoji. Kada se pojavi 'ja', pojavljuje se sve ostalo. Ispitaj žudnog uma odakle ovo 'ja' izranja.

24. Ovo inertno telo ne kaže 'ja'. Stvarnost-Svest nikada ne izranja. Između ova dva, određenih telom, nešto izranja kao 'ja'. To je ono što je poznato kao *chitjada-granthi* (čvor između Svesnog i inertnog), ropstvo, duša, suptilno telo, ego, *samsara*, um, itd.

25. On nastaje držeći se za obličje i traje sve dok se drži za njega; držeći se obličja, hrani se i narasta. Kad odbaci jedno, on preuzima drugo. Kada ga tražiš, on pobegne; taj zao duh, ego, koji nema sopstvenog obličja.

26. Ako ego postoji, sve ostalo takođe postoji. Ako nema ega, ničeg drugog nema. Uistinu, ego je sve. Zato je samo ispitivanje ega odricanje od svega.

27. Stanje ne-izranjanja 'ja' je stanje u kome smo mi To. Ako ne tragamo za tim stanjem ne-izranjanja 'ja' i njegovim postizanjem, kako ćemo ostvariti svoje zgasnuće, posle koga se 'ja' više ne oživljava? Bez ovog postignuća, kako možemo ostati u svom sopstvenom stanju, u kome smo To?

28. Kao što bi zaronio po nešto što je palo u vodu, isto tako treba žudnog, jednousmerenog uma da zaronimo u sebe, kontrolišući govor i dah, i pronađemo mesto odakle 'ja' potiče.

29. Uma okrenutog unutra, ne izgovarajući reč 'ja', tragati odakle 'ja' izranja, jedino je ispitivanje koje vodi do Samospoznaje. Pored ovog, kontemplacija "Ja nisam ovo - ja sam To", ne može sama da bude ispitivanje, iako može da bude od pomoći.

30. Kada, ispitujući u svom umu 'Ko sam ja?', dosegemo Srce, individualno 'ja' pokunjeno tone i odjednom se Stvarnost spontano manifestuje kao 'ja-ja'. Iako se otkriva na ovaj način, ona nije ego 'ja', već Savršeno Biće, Apsolutno Sopstvo.

31. Šta preostaje da se postigne za onog ko je utopljen u blaženstvo Sopstva, koje izranja iz zgasnuća ega? On nije svestan ničega (kao) različitog od Sopstva. Ko može shvatiti takvo Stanje?

32. Spisi proglašavaju 'Ti si To'. Zašto ne ispitamo šta uistinu jesmo, i takvi ostanemo? Prosto kontemplirati 'Ja sam To, a ne ovo', je samo nedostatak mentalne snage. Uistinu, čovek je večno To.

33. "Ja nisam spoznao Sopstvo", "Ja sam spoznao Sopstvo", bilo koje da kažemo, izazvaćemo podsmeh; jer, da li postoje dva Sopstva, kako bi jedno moglo uzeti za objekat ono drugo? Iskustvo svakog je da je Sopstvo samo jedno.

34. Ne spoznati i ne biti Ono-koje-jeste, za sve i zauvek urođena Stvarnost u obitavalištu-Srcu, već raspravljati o tome da li Ono jeste ili nije, da li ima obličja ili je bezoblično, da li je dvojno ili ne-dvojno, ili nijedno ni drugo, samo je zlo luzije rođene iz neznanja.

35. Tražiti i ostati u zauvek postignutoj Stvarnosti, je jedino Postignuće. Sva druga postignuća (*siddhiji*) su samo takva, kakva se postižu u snovima. Da li se ona mogu pokazati kao stvarna kad se probudimo iz sna? Da li će njima (*siddhijima*) biti obmanuti oni koji su utvrđeni u Stvarnosti i slobodni od *maye*?

36. Samo ako se pojavi misao 'Mi smo telo', kontemplacija 'Mi nismo ovo, mi smo To', će biti dobro sredstvo da ostanemo To. Zašto bismo uvek morali da mislimo 'Mi smo To'? Da li je čoveku potrebno da stalno misli 'Ja sam čovek'? Zar nismo uvek To?

37. Takođe nije istinita tvrdnja: 'Dvojnost za vreme vežbanja, ne-dvojnost u Postignuću'. Dok žudno tragamo, kao i onda kada nađemo sebe, nismo ništa drugo do sam deseti čovek.⁶

38. Ako smo mi oni koji delamo, bićemo takođe uživaoci plodova tog delanja. Kada se, putem ispitivanja ko je onaj koji dela, spozna Sopstvo, delanje se gubi i trostruka *karma* otpada. Ovo je stanje Večnog Oslobođenja.

39. Misli o ropstvu i oslobođenju održavaju se samo dok čovek misli za sebe 'Ja sam vezan'. Kada se ispituje ko je vezan, samo Sopstvo opstaje, večno postignuto i večno slobodno. Tako, kad misao o ropstvu nestane, da li može opstati misao o oslobođenju?

40. Ako kažu da postoje tri vrste Oslobođenja, sa obličjem, bez obličja i sa i bez obličja, onda ću vam reći: *Jedino Oslobođenje je odumiranje ega koji ispituje o tri obika oslobođenja.*

⁶ Jednom je grupa od deset budala prelazila gazom preko dubokog brzaka. Kad su stigli na drugu obalu, želeli su da se uvere da su posle ovog poduhvata svi na sigurnom. Svaki od njih je izbrojao devet ostalih, a sebe izostavio. Čitavo društvo je mislilo da je deseti član grupe izgubljen, pa su počeli da plaču. Jedan ljubazan prolaznik je pitao za razlog njihovog plača, i odmah je primetio budalastu grešku. Da bi ih naveo da shvate svoju grešku, naterao ih je da prolaze ispred njega u koloni po jedan i udarao u prolasku svakog od njih, kako bi čuli svih deset udaraca, i tako im je otkrio desetog čoveka.

DODATAK
UZ
ISTINU OTKRIVENU ili SAD-VIDYU

Ono u čemu su svi ovi svetovi učvršćeni, od čega jesu, iz čega svi izranjaju, radi čega svi postoje, zbog čega svi oni nastaju, i šta uistinu jesu - samo *Ono* je Stvarnost, Istina. To je blago u Srcu.⁷

1. Zajedništvo sa Mudracima koji su spoznali Istinu, odstranjuje materijalne vezanosti; kada one nestanu, vezanosti uma su sasvim uništene. Tada ljudi postaju jedno sa Onim koje je nepokretno načelo, i postižu Oslobođenje još za vreme života. Negujte (zato) zajedništvo sa Mudracima.

2. To vrhunsko Stanje koje se zadobija ovde i sada kao rezultat zajedništva sa Mudracima, i spoznaje putem duboke meditacije samoispitivanja u dodiru sa Srcem, to Stanje se ne može zadobiti uz pomoć pukog učenja, ni poznavanjem spisa, ni duhovnim zaslugama, niti ma kojim drugim sredstvima.

3. Ako se stekne zajedništvo sa Mudracima, koji je smisao pojedinih metoda samodiscipline? Kažite mi kakva je korist od lepeza, kada duva nežan, hladan, južni povetarac?

4. Zraci meseca ublažuju žegu; želje i patnje odstranjuje drvo *kalpaka*;⁸ gresi se spiraju svetom vodom Ganga. Sam *darshan* Mudraca, bez premca otklanja sve ove nevolje u svojoj potpunosti.

5. Svete vode hodočašća i likovi bogova izrađeni od zemlje i kamena ne mogu se porediti sa blagotvornim pogledom Mudraca. Znaj da Mudrac čoveka pročisti i pre nego što mu podari svoj milostivi pogled.

6. Učenik: Ko je Bog?

Učitelj: Onaj ko spoznaje um.

Učenik: Moj um spoznajem ja, Duh.

Učitelj: Pošto spisi tvrde: "Bog je samo jedan", ti si (kao spoznavalac uma) uistinu Bog.

7. Učitelj: Šta je za tebe svetlost?

Učenik: Za mene je ona danju sunce, a noću svetiljka.

Učitelj: Koja svetlost opaža tu svetlost?

Učenik: Oko.

Učitelj: Koja svetlost osvetljava oko?

Učenik: Ta svetlost je intelekt.

Učitelj: Koja svetlost spoznaje intelekt?

Učenik: To je 'ja'.

Učitelj: Ti si stoga vrhunska Svetlost nad svim svetlostima.

Učenik: Ja sam uistinu To.

8. U unutrašnjosti pećine Srca sija jedini *brahman* kao 'ja-ja', uistinu samosvesni *atman*. Ostvari to Stanje postojanog obitavanja u Sopstvu, ulazeći u Srce dubokim uranjanjem putem samoispitivanja, ili potapanjem uma (u Sopstvo) kontrolom daha.

9. Znaj da je čista i nepromenljiva Samosvesnost u Srcu⁹ Znanje koje daruje oslobođenje putem uništenja ega.

10. Telo je inertno kao zemljani ćup. Pošto ono nema svesnost 'ja', i pošto u dubokom snu, kad smo bestelesni,¹⁰ ipak doživljavamo svoje prirodno biće, telo ne može biti 'ja'. Ko,

⁷ Ili: Obožavajmo *Ono* u Srcu.

⁸ Nebesko drvo koje daruje sve blagodeti za koje se čovek moli.

⁹ Doslovno: ona Svest koja ima obličje čistog i nepromenljivog Sopstva u Srcu.

¹⁰ Tj., u dubokom snu, kad ne može biti telesne svesti.

onda, uzrokuje ja-stvo?¹¹ Otkuda je on? U pećini Srca onih koji ovako ispituju, spoznaju i ostaju Sopstvom, Gospod *Arunačala Šiva* svetli sam kao svest "To-sam-ja".

11. Ko je rođen? Znaj da je to samo onaj ko ispituje Brahmički Izvor, gde je (zapravo) rođen. On je večno Onaj Uzvišeni, večno nov.

12. Odbaci stav 'ja sam prezreno telo'. Promisli o tome i spoznaj Sopstvo večnog blaženstva. Tražiti da spoznamo Sopstvo dok mazimo telo je kao da za krokodila mislimo da je splav, kojim želimo da pređemo preko reke.

13. Milosrđe, Ispaštanje, Žrtva, Dužnost, *yoga*, Predanost, Prostranstvo Svesti, Suština, Mir, Istina, Milost, Tišina, Besmrtnost, Znanje, Odricanje, Osobodenje i Blaženstvo, znaj da su ovo sve sinonimi za odvajanje od svesnosti "ja sam telo".

14. Ispitivanje za koga postoji *karma* (delanje), *vibhakti* (ne-predanost), *viyoga* (nejedinstvo), i *ajnana* (neznanje), je jedina *karma*, *bhakti*, *yoga* i *jnana*. Kada se pita ovako, ego se gubi i (posledično), Stanje obitavanja u Sopstvu, u kome nikad nije postojalo ni jedno od ovih, je neosporna Istina.

15. Budalasti su oni koji, ne znajući činjenicu da su sami pokretani od *shakti*, žele da deluju, govoreći: "Hajde da postignemo sve *siddhije* (čudotvorne moći)"; a ova njihova lakrdija je slična priči o hromom čoveku koji je rekao: "Šta bi mi neprijatelji mogli kad bih se mogao držati na nogama!"

16. Ako je večno prisutno stanje Oslobođenja zaista mir uma, kažite mi kako oni koji svoj um vezuju u jaram *siddhija*, a koji se mogu postići samo aktivnošću uma - mogu biti utopljeni u Blaženstvo Oslobođenja koje njegovu uzburkanost umiruje?

17. Za nošenje bremena sveta postoji Gospod. Zato znaj da se podmetnuti ego, koji pretpostavlja da nosi to breme, može uporediti sa uklesanim likom na kuli koji samo izgleda kao da nosi njenu težinu. Čija je to greška ako putnik nosi tovar na svojoj glavi i podnosi bol, umesto da ga ostavi u kola koja već ionako nose tovar.

18. Između grudi, pod prsima, a iznad trbuha, nalazi se šest utroba različitih boja. Od ovih, jedna koja liči na pupoljak ljiljanovog cveta i nalazi se dva prsta desno od središnje linije - je Srce.

19. Ono je okrenuto nadole, i u njemu se nalazi majušan otvor u kome je zajedno sa željama (težnjama), itd. smeštena neizmerna tama. Ono je potpora čitavog nervnog sistema; sedište životnih snaga, uma i svetlosti (svetlosti svesti).

20. To božanstvo koje svetli kao 'ja' (Sopstvo) u duplji lotosa Srca se uistinu obožava kao Gospod *Guhesha*. Kada se intezivnom vežbom *bhavana*¹² 'Ja sam On', 'Taj *Guhesha* sam ja', tako čvrsto utemelji kao što je slučaj sa pojmom 'ja', koji je duboko ukorenjen u tvom telu, i kada uvek ostaješ samim ovim Božanstvom, Ono zablista, čime se *avidya* (neznanje), naime, pojam 'ja sam smrtno telo' odagna, baš kao tama pred izlazećim suncem.

21. "Kaži mi šta je to što je opisano kao Srce svih *jiva* na svetu, u čemu se čitav ovaj univerzum opaža kao odraz u nekom velikom ogledalu?" *Rami*, koji je ovako ispitivao, mudrac *Vasishtha* je rekao: "Posle istraživanja, objavljeno je da je Srce za sve *jive* dvojako.

22. "Čuj me, i znaj dobro osobine dve vrste srca, jednog koje treba prihvatiti, i drugog koje treba odbaciti. Onaj organ koji se naziva srce i smešten je na određenom mestu u grudima u merljivom telu, treba odbaciti. Srce koje ima obličje Apsolutnog Znanja treba prihvatiti. Iako je ovo Srce i spolja i iznutra, ono je lišeno spoljašnje i unutrašnje strane.

23. "Jedino Ono je Uzvišeno Srce, i u njemu obitava čitav ovaj svet. Ono je ogledalo svih objekata i obitavalište sveg bogatstva. Otuda se jedino to Znanje (u kome sve počiva) proglašava Srcem za sva živa bića. Ono nije deo smrtnog tela, koje je neosetljivo kao kamen."

24. "Stoga se uz pomoć ozbiljnog napora u držanju ega u Srcu, koje je savršena čistota i apsolutno Znanje, sami od sebe ostvaruju uništenje latentnih težnji uma i kontrola daha."

¹¹ Tj., šta je to što izranja sa osećanjem 'ja'?

¹² *Bhavana* se sastoji u tome da se bude skladu sa Onim.

25. Ostani večno u Srcu putem neprestane meditacije “Ja sam Taj Gospod *Šiva*”, koji ima obličje Čistog Znanja oslobođenog svih kvalitativnih ograničenja, i tako odstrani sve vezanosti koje se odnose na ego.

26. “Pošto si ispitao prirodu svih stanja (budnost, sanjanje i dubok san), drži se uvek u srcu tog Uzvišenog Stanja, apsolutnog i oslobođenog od iluzije, i igranj se u svetu, o *Raghava*, Heroju! Ti si u srcu spoznao Ono koje je suština istine svih pojava. Zato, nikad ne napuštajući to ispravno viđenje, igranj se u svetu kako god voliš.”

27. “Kao čovek sa lažnim oduševljenjem i radošću, uzbuđenošću i mržnjom, koji lažnom inicijativom čini lažni napor, igranj se u svetu, O *Raghava*, Heroju!”

28. Samo onaj ko je svojom Mudročću pobedio čula je istinski *jnani*, utemeljen u Samospoznaji. Proglasimo ga Vatrom Znanja, gospodarem Munje Znanja, Smrcu za smrt i Herojem koji je ubio smrt.

29. Znaj da se osobine sjaja, inteligencije i snage, same razvijaju u onih koji su spoznali Istinu, isto kao što osobina lepote i sve druge privlačne odlike ulepšavaju prirodu dolaskom proleća.

30. Kao oni koji slušaju neku priču dok im um luta negde drugde, um *jnanija*, oslobođen svih latentnih težnji, nije uključen ni u koji čin, iako je prividno delatan. Um *ajnanija* zadubljen u *vasane* (odnosno, latentne težnje), iako je prividno nedelatan, u stvari je glumac, kao neko ko, dok se u snu penje na breg, pada sa litice, a njegovo telo je u stvari nepokretno u krevetu.

31. Za *jnanija*, koji je u stvari uspavan u grubom telu, stanje budne aktivnosti, *samadhija* i spavanja je baš kao kretanje kola, mirno stajanje i oslobađanje iz jarma za putnika koji spava u kolima.

32. Za one koji ispituju prirodu tri stanja: budnosti, sanjanja i dubokog sna, postoji samo stanje *turiye*, koje je iza tri stanja. Ono se drugačije naziva *jagrat sushupti* (budno spavanje); istinu govoreći, tri stanja ne postoje. Odredi ovo stanje kao *turiyatitu*.

33. Reći da *sanchita* (odnosno *karma* koja je nakupljena u prošlosti), i *agami* (*karma* koja će delovati u budućnosti) ne prijanjaju za *jnanija*, ali da *prarabdha* (odnosno *karma* koja deluje u sadašnjosti) preostaje, samo je formalan odgovor na pitanja koja drugi podstiču. Znaj da kao što posle suprugove smrti nijedna žena (od tri koje je oženio) ne može ostati drugo do udovica, isto tako, posle poništenja činiteljstva, nijedna od tri *karme* ne može preostati.

34. Za čoveka sa malo razumevanja, žena, deca i ostali čine porodicu. Znaj da za učene, u samom njihovom umu, postoji porodica bezbrojnih knjiga, kao prepreka *yogi*.

35. Šta vredi sva učenost¹³ onih koji ne žude da izbrišu slova iz knjige života¹⁴ ispitivanjem ‘Odakle rođenje nas samih, koji poznajemo pismo?’ Oni su odista postigli stanje gramofona. Šta su oni drugo, reci mi, o, *Arunačala*!

36. Zaista, pre će biti spašeni oni koji nisu učeni, nego oni kojima ego još nije potonuo, uprkos svoj učenosti: jer, neuki su spašeni neumoljive obuzetosti đavolom samozaluđivanja; oni su spašeni bolesti milijarde uskovitlanih misli i reči; oni su spašeni agonije trke za bogatstvom. Znaj da oni odista nisu spašeni jedne, već mnogih bolesti.

37. Iako se vasceli svet smatra slamkom, a sve skriveno znanje (*Veda*, tj. učenje) je nadohvat čoveka, koliko je odista retko iskupljenje onih koji su sebe sveli na bedno robovanje podloj prostituciji laskanja.

38. Koga to ima izvan Sopstva, ako čovek obitava uvek samo kao Sopstvo, ne zastranjujući od tog iskonskog Stanja i ne razlikujući nikad sebe od drugih? Od kakvog je značaja bilo šta što drugi kažu o nekom? Zaista, od kakvog je značaja ako neko grdi ili hvali sam sebe?

¹³ Doslovno: pismenost onih.

¹⁴ Po Hindu koncepciji, na koju prvobitni tekst implicitno upućuje, sudbina je zapisana na čovekovom čelu. Zato ‘Izbriši slova’ znači - prevaziđi sudbinu datu *karmom*.

39. Zadrži u srcu *advaita-bhavu* (osećaj nedvojnosti), ali je nikad ne izražavaj u svom delovanju. O, sine moj, *advaita-bhava* se može primeniti u tri sveta, ali znaj da u odnosu na Učitelja nikada neće poslužiti.

40. Proglasiću uistinu suštinu ustanovljenih zaključaka celokupne *Vedante*. Znaj da kad ego umre, Sopstvo ostaje samo kao Ono, koje je Apsolutna Svest.

OM SRI RAMANARPANAMASTU

Naslov originala:

Truth Revealed (Sad Vidya)

Prevedeno sa tamilskog originala *Ulladu Narpadu*

Bhagavana Sri Ramane Maharshija

Šesto izdanje, 1982. godine.

Original objavio:

T. N. Venkataraman,

President, Board of Trustees

Sri Ramanasramam

Tiruvannamalai

Prevod: Swami Advaitananda (Ivan Ristić)

Lektura: *Swami Drisyavilaya* (Dojna Lapadat)

Kompjuterska obrada: Vladimir Ribar